

Bài giảng của Đức Giám mục nhân ngày lễ mừng kính Chân phước Alvaro del Portillo

“Không có niềm hoan lạc nào lớn hơn cho bằng sống chỉ vì Chúa và cùng với Người phục vụ tha nhân”. Đức Giám Quản của Opus Dei, Đức Ông Fernando Ocáriz, đã phát biểu trong thánh lễ ngày 12 tháng 5 năm 2025 tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Eugene (Rô-ma)

13-05-2025

Chính Ta sẽ chăm sóc và nuôi dưỡng chiên Ta. Như người chăn chiên chăm sóc đàn chiên tản mác của mình, Ta cũng sẽ chăm sóc chiên Ta (Ed 34:11). Chúng ta đã nghe những lời này từ tiên tri Ê-dê-ki-en trong bài đọc thứ nhất, và chúng cũng có thể áp dụng cho Chân phước Álvaro del Portillo, người mà chúng ta mừng lễ kính hôm nay, vào ngày kỷ niệm Rước Lễ Lần Đầu của ngài. Ngài là một người chăn chiên nổi bật, theo lời của Thánh Gio-an Phao-lô II, vì lòng trung thành của ngài với Ngai Tòa thánh Phê-rô.

Trong Thánh lễ, chúng ta đã cầu xin Chúa giúp đỡ chúng ta cách khiêm nhường hiến thân cho sứ mệnh cứu độ của Giáo Hội, giống như Chân phước Álvaro đã làm. Hôm nay, khi Giáo Hội chào đón một người kế vị

mới của thánh Phê-rô, Đức Giáo Hoàng Lê-ô XIV, chúng ta cũng đổi mới lòng trung thành con thảo của mình với Đức Thánh Cha — vừa hiệu quả vừa trù mẫn, như chúng ta luôn tìm cách thể hiện — bằng cách cầu nguyện cho ngài và cho các ý định của ngài.

“Tình yêu dành cho Đức Giáo Hoàng Rô-ma,” Thánh Josemaría nhắc nhở chúng ta, “phải là một niềm đam mê đầy hoan hỉ trong chúng ta, vì nơi ngài, chúng ta thấy Chúa Ki-tô” (In Love with the Church, số 30). Thánh Josemaría đã truyền niềm đam mê đó cho Chân phước Álvaro và các con của ngài, những người cầu nguyện cho Đức Giáo Hoàng mỗi ngày, cầu xin Chúa bảo vệ ngài, khích lệ ngài, làm cho ngài hạnh phúc và ban cho ngài sự bình an và sức mạnh trong những cơn bão tố đôi khi làm chao đảo con thuyền của thánh Phê-rô.

Trong Phúc Âm, Chúa Giê-su đề cập đến một trong những phẩm chất của một người chăn chiên tốt lành đó là: người hy sinh mạng sống mình vì đàn chiên (Ga 10:11). Don Álvaro đã hy sinh mạng sống của mình cho Công Việc, biết rằng khi làm như vậy, ngài đang phục vụ Giáo Hội, vì mục đích duy nhất của Opus Dei, ngay từ ban đầu và mãi mãi như vậy, là “phục vụ Giáo Hội theo cách Giáo Hội mong muốn được phục vụ” (Thánh Josemaría, Thư 8, số 1).

Như Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô đã giải thích, Don Álvaro đã thực hiện công việc phục vụ đó “với một trái tim không tìm kiếm lợi ích cá nhân trần tục, không gây bất hòa, chào đón tất cả mọi người và luôn tìm kiếm nơi người khác những gì tích cực, những gì đoàn kết, những gì mang tính xây dựng. Ngài không bao giờ nói một lời phàn nàn hay chỉ trích, ngay cả trong những thời

điểm đặc biệt khó khăn” (Thư nhân dịp phong Chân Phước cho Álvaro del Portillo). Chúng ta cũng được kêu gọi sống theo tinh thần đó. Mỗi người từ vị trí của mình: ở nhà, tại nơi làm việc, giữa những người bạn... Tất cả những môi trường này đều được thống nhất bởi mong muốn phục vụ Chúa và những người xung quanh chúng ta. Như Don Álvaro đã từng nhắc nhở chúng ta, “công việc phục vụ tốt nhất” mà chúng ta có thể cống hiến cho Giáo Hội là “nỗ lực để trở nên thánh thiện” (Chân phước Álvaro, Thư, 30-IX-1975, số 62). Khi chúng ta tìm cách thánh hóa công việc của mình, làm tốt công việc đó, với mong muốn tôn vinh Chúa và đưa các linh hồn đến gần Chúa Kitô hơn, chúng ta thực sự đang phục vụ Giáo Hội theo cách Giáo Hội mong muốn được phục vụ.

Các thánh đã đích thân trải nghiệm sự thật của câu mà chúng ta đã lặp lại trong Thánh Vịnh Đáp Ca, rằng

những ai có Thiên Chúa là mục tử
chăn dắt thì không thiếu điều gì
(x. Tv 23:1). Bất cứ ai quyết định theo
Chúa đều biết rằng Người sẽ luôn
hướng dẫn họ mọi lúc. Vì vậy, lòng
trung thành của Don Álvaro không
phải là kết quả của sự trì trệ, mà
đúng hơn là một mong muốn sâu sắc
được nói "Xin vâng" với Thiên Chúa
trong mọi hoàn cảnh, biết rằng
không có niềm hoan lạc nào lớn hơn
là sống chỉ vì Chúa và cùng với Người
phục vụ tha nhân. Ngài hiểu lòng
trung thành đó là một cam kết của
tình yêu thương, và tình yêu dành
cho Thiên Chúa là ý nghĩa tối thượng
của sự tự do của ngài. Chúng ta cũng
có thể tự hỏi liệu tình yêu dành cho
Thiên Chúa có truyền cảm hứng cho
từng hành động của chúng ta hay
không.

Có Chúa là mục tử không có nghĩa là
chúng ta sẽ được buông tha khỏi
những khó khăn của cuộc sống,
nhưng như tác giả thánh vịnh đã nói:

Lạy Chúa, dầu qua lũng âm u, con sợ gì nguy khốn, vì có Chúa ở cùng. Côn trượng Ngài bảo vệ, con vững dạ an tâm. (Tv 23:4). Trong những hoàn cảnh như thế, Chúa không bao giờ rời xa chúng ta. “Nếu chúng ta chỉ dựa vào sức mạnh yếu ớt của chính mình,” Don Álvaro đã từng nói, “thì chúng ta đúng khi xem đó là một xã hội không tưởng phi thực tế: chúng ta không phải là siêu nhân, chúng ta cũng không tránh khỏi được những hạn chế tự nhiên. Nhưng, nếu chúng ta muốn, sức mạnh của Chúa sẽ hành động thông qua sự yếu đuối của chúng ta” (Chân phước Álvaro, Bài giảng, 7-IX-1991).

Mẹ Maria của chúng ta là mẫu gương về lòng trung thành với Chúa. Chúng ta cầu xin Mẹ giúp chúng ta noi theo gương mẫu cuộc đời của Chân phước Álvaro, và chúng ta phó thác cho Mẹ lời cầu nguyện con thảo của chúng ta cho Đức Giáo Hoàng Lê-ô XIV.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/bai-giang-cua-duc-giam-
muc-nhan-ngay-le-mung-kinh-chan-
phuoc-alvaro-del-portillo/](https://opusdei.org/vi-vn/article/bai-giang-cua-duc-giam-muc-nhan-ngay-le-mung-kinh-chan-phuoc-alvaro-del-portillo/) (19-03-2026)